ражение от страна на България и възможните изменения в общото положение, които нейната намеса към едната или другата от воюващите страни би предизвикала.

Преди всичко, историческите задачи, които България имаше да постига в тази война, както казахме, бяха — разрешението, съобразно с нейните легитимни интереси и с волята и желанията на населенията на тия области, на македонския, тракийския и добруджанския въпроси. А тяхното разрешение по този начин налагаше преди всичко поправянето на извършените над България в Букурещ неправди, т. е. връщането на България на откъснатите от нейната държавна територия в 1913 г. части, а така също начертаването на една правилна от етнографно и историческо гледище северо-източна граница в Добруджа и южна такава в Тракия, както и съединяването в едно на отделните разпокъсани и завладени от балканските държави части на Македония и създаването от нея на една отделна македонска държава, в зависимост от волята на македонското население.

Тези са историческите задачи, които българският народ и българската държава имаха да постигат в тази война и това е, според нас, единственото правилно разрешение на македонския въпрос, което разрешение би могло да донесе най-сетне тъй много желания и тъй необходим за мирното и спокойно развитие на балканските държави мир на Балканите. Нещо повече, тази Македония, която до сега е била ябълка на раздора между отделните балкански държави, би могла да се превърне в едно съединително звено помежду тях, защото нейното отделно и самостоятелно съществувание би било твърде трудно и дори невъзможно и нуждата за нея от най-близки връзки с останалите балкански